

ВІД АВТОРІВ

Ці казки ми написали, коли наша дочка Анастасія, яку ми називаємо Стаська, була маленька. Вони були для неї. Історії — геть різні: і бешкетні, й трохи сумні, й несподівані. Більшість із них публікуються вперше. Не бійтеся читати їх на ніч дітям: і хоч тут будуть дракони, змії та інші страховиська — історії ці сповнені того почуття, яке ми мали до нашої дочки. І тепер маємо, хоч вона вже й подорослішала. Самі здогадайтеся, яке це почуття...

Купить книгу на сайте kniga.biz.ua >>>

КУРЯЧІ ПРИГОДИ

* * *

Одна курка ніколи не несла яйця. Замість цього вона несла різні інші речі, і з цих речей вилуплювалися всілякі істоти.

Якось курка знесла катушку ниток. З неї вилупився павук-ниткопряд. Він сплів павутину, але ловив у неї не мух, а погані сни. Щойно поганий сон залітав у кімнату, щоб наслитися дівчинці, павук одразу ловив його у свою павутину. Поганий сон починав обурюватися й вириватися, але павучок не випускав його, поки той не висихав і не перетворювався на жовтий листок. Уранці мама дивувалася, де взявся на підлозі опалий листок, якщо квартира була зачищена.

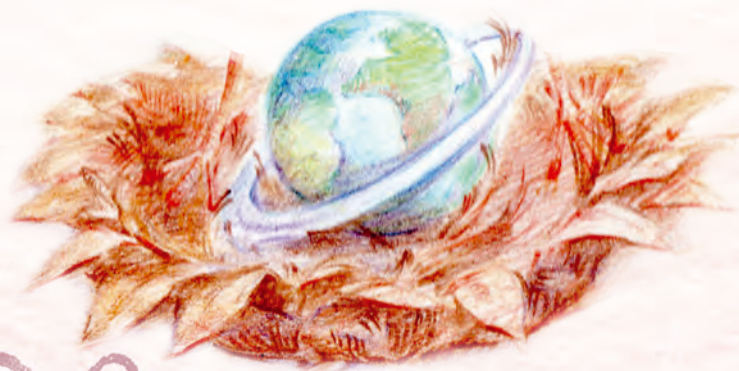
А потім ще курка знесла маленький круглий годинник без ремінця. Уранці, якщо дівчинка не прокидалася вчасно, годинник по ковдрі вилазив до неї і лоскотав п'яти.

Увечері ж, якщо дівчинка не хотіла засинати, годинник пірнав до неї під подушку й співав колискову.

А якось курка знесла білу кульку, і всі подумали, що це нарешті справжнє яйце. Однак це було не яйце, а маленька планета. Вона здійнялася вгору й зависла під люстрою. І так і висіла багато днів. На ній завелися маленькі люди, але їх можна було роздивитися тільки в найпотужніший мікроскоп.

І тому ніхто не знав про цих людей, поки якось уночі вони не запустили навколо своєї планетки маленький супутник — білу іскорку в цілковитій темряві...

* * *

Якось курка дізналася, що на світі є чарівне зернятко і якщо чарівна курка його з'їсть, то перестане нести всякі дурниці й почне нести яйця.

І вона пішла по це зернятко. Йшла-йшла, йшла-йшла, от іде через ліс, а назустріч їй — лисиця. І лисиця їй каже:

— Давно я не їла свіжої курятини!

Тоді курка сіла на дорогу й знесла комара. Тільки дуже великого, завбільшки як яйце, і волохатого. А хобот комара був наче цвях. Лисиця побачила це та й каже:

— Вже й пожартувати не можна. — І хутко втекла. А комар полетів у своїх справах.

Курка пішла далі. Йшла-йшла, бачить — річка. А в річці плаває щука. І теж хоче курятини.

